

Warszawa, 21 stycznia 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

009 d 3/38

229, 3/38

Nr 27611.

Kl. ~~22~~ 1.

Arnold Schöler
(Łódź, Polska).

220, 3/38

**Farba do znakowania surowych tkanin,
wyrobów dzianych lub podobnych wyrobów włókienniczych.**

Zgłoszono 25 maja 1936 r.

Udzielono 23 listopada 1938 r.

Surowe wyroby włókiennicze muszą być przed ostatecznym wykończeniem znakowane, aby gotowe wyroby można było odróżnić i sprawdzić. To znakowanie uskutecznia się przez wyszywanie albo stemplowanie względnie przez wypisywanie znaków specjalną farbą i specjalnym piórem metalowym. Do wypisywania lub stemplowania tych znaków stosuje się dotychczas farby celulozowe lub roztwory para-kauczuku. Znane te farby okazały się jednak nieodpowiednie, gdyż nie są dostatecznie odporne na działanie kwasów i zasad, stosowanych przy wykańczaniu tkanin.

Farba wytworzona z roztworu para-kauczuku w benzenie jest zbyt ciekła, bo-

wiem w 100 g benzenu można rozpuścić tylko do 5 g para-kauczuku, tak iż farba ta spływa z piór, zalewa wypisywane znaki i plami tkaniny. W razie zaś stosowania zbyt gęstych roztworów para-kauczuku tworzy zawiesinę lepłą i ciągnącą się, zatykając otwór wypływowy pióra, którego oczyszczanie jest bardzo kłopotliwe.

Według wynalazku niniejszego do znakowania surowych wyrobów włókienniczych stosuje się farbę, w której zamiast celulozy lub para-kauczuku stosuje się chlorokauczuk łącznie z gumożywicami naturalnymi lub syntetycznymi. Jako rozpuszczalnik stosuje się np. aceton, tetralinę, toluen lub inny rozpuszczalnik organiczny,

przy czym rozpuszczalniki te mogą być stosowane oddzielnie lub w dowolnych ze sobą zestawieniach. Jako barwniki służą substancje mineralne, odporne na działanie kwasów i zasad, np. farby kadmowe.

Chlorokauczuk doskonale rozpuszcza się w rozpuszczalnikach i daje jednolity roztwór o potrzebnej gęstości. W 100 g benzenu można rozpuścić 200 g a nawet więcej chlorokauczuku.

Farba według wynalazku niniejszego składa się np. z chlorokauczuku, produktów kondensacji fenoli, acetonu i benzenu oraz farb kadmowych.

Farba według wynalazku niniejszego okazała się znacznie odporniejsza na procesy wykańczania tkanin od znanych farb celulozowych lub para-kauczukowych. Poza tym farba ta jest w wysokim stopniu odporna na działanie wody, benzyny, alkoholu, soli, gliceryny, czynnych gazów, czyli nałożona błonka nie zostaje uszkodzona lub zafarbowana nawet w razie długotrwałego gotowania w łożu pod ciśnieniem lub trak-

townia kwasami, bielenia, prania i odkrochmalania (odszlichtowywania) wyrobów włókienniczych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Farba do znakowania surowych tkanin, wyrobów dzianych lub podobnych wyrobów włókienniczych, znamieną tym, że składa się z mieszaniny chlorokauczuku i gumożywiec naturalnych lub syntetycznych, rozpuszczonej w rozpuszczalniku organicznym lub w mieszaninie kilku rozpuszczalników organicznych i zabarwionej barwnikami, odpornymi na kwasy i zasady.

2. Farba według zastrz. 1, znamieną tym, że składa się z chlorokauczuku, produktów kondensacji fenoli, acetonu i benzenu oraz farb kadmowych.

Arnold Schöler.
Zastępca: Inż. M. Hufnagel,
rzecznik patentowy.